

Závěrečné hodnocení školitele

Mgr. Jiří Jančík - Filologie - románské jazyky

Předkládaná disertační práce *Pokračovatelé posesiv suus a illorum v románských jazycích*

Doktorské studium Jiřího Jančíka je dlouhou a spletitou historií, jejíž pozoruhodné milníky zde stručně shrnu a zároveň zdůrazním, jak velkým úspěchem je právě odevzdaná disertační práce. Mgr. Jančík byl poprvé přijat do doktorského studia již v r. 2004 a pod vedením prof. Bohumila Zavadila pracoval na tématu determinace v závislostní syntaxi. V r. 2012 se však rozhodl od obhajoby tehdy předložené práce odstoupit a doktorské studium nedokončil. V ak. r. 2013/2014 byl znovu přijat do doktorského studia na základě zcela nového tématu - diachronní vývoj posesiv - a pod vedením dr. Jaroslava Štichauera se energicky pustil do dalšího bádání. Vzhledem k uznání většiny předmětů prvního a druhého ročníku se mohl doktorand cele věnovat svému tématu a postupně ho rozvíjet jak v dílčích studiích, tak v konferenčních příspěvcích.

Jiří Jančík se zúčastnil významných akcí, jako např. Česká romanistika v evropském kontextu - XVII. mezinárodní setkání romanistů, 28.-29. 11. 2014, Olomouc (s příspěvkem *Pokračovatelé posesiv SUUS a ILLORUM v románských jazycích*; Mezinárodní konference pořádaná Ústavem srovnávací jazykovědy FFUK, Diachrony and suppletion, 25.-26. 9. 2015, Praha (příspěvek *Komplexe ILLE-Netze in den romanischen Sprachen* (Komplexní distribuční sítě paradigmatu ILLE v románských jazycích); a zejména pak XXVIII Congresso Internazionale di Linguistica e Filologia Romanza pořádaném Société de Linguistique Romane, "Sapienza" Università di Roma, Facoltà di Lettere e Filosofia, Accademia Nazionale dei Lincei, Consiglio Nazionale delle Ricerche (18. - 23. 7. 2016) v Římě, kde přednesl příspěvek týkající se opět románských výslednice latinského *illorum*.

Vedle dílčích studií se Jiří Jančík zapojil i do kolektivní monografie *Románské jazyky a čeština ve světle paralelních korpusů*, do níž přispěl dvěma kapitolami. Jako doktorand také dlouhou dobu zajišťoval výuku francouzštiny pro romanisty; v letním semestru 2017/2018 se rovněž ujal vedení náročného kurzu historické mluvnice francouzštiny.

V ak. r. 2017/2018, kdy jsem po odchodu dr. Štichauera převzal školitelství, měl Jiří Jančík převážnou část své disertační práce v zásadě hotovou. Jeho perfekcionismus, extrémní záběr a snad až přehnaná touha obsáhnout nejen kompletní bibliografii k tématu, ale zejména pokrýt všechny vymežitelné románské variety, neustále způsobovaly dodatečné odklady a finalizaci jednotlivých kapitol. Jestliže zde máme konečně disertační práci - jejíž rozsah (449 s.) mluví sám za sebe - lze to považovat za malý badatelský zázrak, který si zaslouží nejen

uznání, ale především pečlivé pročtení a zhodnocení jejího přínosu. Mám za to, že disertační práce Jiřího Jančíka je ve všech ohledech mimořádným textem, který sice není čtenářsky příliš přívětivý, ale zato odhaluje nesmírnou variabilitu, kterou vývoj románských jazyků představuje. Není mým úkolem hodnotit konkrétní teze či interpretaci analyzovaných jevů, ale mohu jen potvrdit, že disertační práce Jiřího Jančíka splňuje všechny formální i obsahové náležitosti, ba v mnohém je jistě i překračuje. Doporučuji ji proto k obhajobě s návrhem klasifikace „prospěl“.

V Praze dne 12. března 2019

.....

doc. Pavel Štichauer, Ph.D.

školitel